

Минах през ада, за да отида в рая

Мариана Чакърова

50 г., университетски преподавател

Мариана дойде в офиса ни преди два месеца и веднага спечели адмирациите ми. Най-вече заради усмивката. Тази гледка е рядкост при прясно оперираните жени. Докато разговаряхме си мислех, че може да бъде пример за всички жени в България, засегнати от рак на гърдата.

През целия си съзнателен живот Мариана се занимава с наука и образование. Като преподавател тя работи сред млади хора и живее с техните мечти и проблеми. Вероятно заради това се потопих толкова лесно в нейната история...

Като интелигентна жена винаги е следила здравословното си състояние. След като забелязва леко изменение в едната гърда, веднага се обръща към личния си лекар. Той я насочва към специалист... в Националния Онкологичен Център. Диагноза, назначаване на лечение - всичко се случва толкова бързо, че едва ли е по силите на всеки да асимилира обстоятелствата и да реагира адекватно на ситуацията. Химиотерапията, свързана с окапване на косата, е последвана от радикална мастектомия. Наред с всичко това Мариана провежда съпътстваща терапия под наблюдението на д-р Гергов (Окръжна болница "Св. Анна", София), която продължава и до момента (подробности за нея ще ви разкрием в следващия брой).

Току що оперирана и още преди да е излязла от болницата, тя се интересува с какво ще замести липсващата гърда. Близки я насочват към нашия офис. Идва още преди да са и свалили превръзката, защото има ясното съзнание, че е обществена личност, а контактите с хора - нейния живот.

След като и обясних какъв е реда да получи целева помощ от държавата, тя запази специалните протеза и сутиен, които отговарят на нейните нужди и начин на живот. И се сблъсква с бездушието на служителите в социално подпомагане. "Недопустимо е в 21ви век да има такова отношение към болните от страна на държавата." споделя Мариана. "Времето, в което живеем и липсата на информация за болестта оформят неправилни ценности, които са в основата на жестокото отношение към раково болните."

От химиотерапията косата и започва да пада на двадесетия ден, но тя се подготвя предварително с прическа "нула номер", за да избегне емоционалния шок. На редовния въпрос на хората: "Защо си си остригала косата?" отговаря: "Бях на фризьор и така ме боядиса, че ме беше срам да ходя с този цвят. Остригах се в знак на протест, а освен това пестя от вода, шампоан и балсам, а най-вече от фризьор." Тя съветва жените да гледат на химиотерапията от веселата ѝ страна, а да не се оставят тя да ги смачка.

"За мен адът беше химиотерапията. Чувствах се неразположена и неадекватна и започнах да се страхувам, че вече няма да възвърна обичайната си форма. Раят дойде с операцията и следоперативното лечение, по време на което получих безценна подкрепа от най-близките ми."

Сега Мариана изглежда прекрасно - спокойна, уверена в себе си и в начина, по който изглежда. Заслуга за това има не само семейството ѝ, но и борбената ѝ натура, която не допуска да рухне психически. Тя се обръща към всички жени така: "Ако имате някакви съмнения, веднага потърсете специалист, дори да ви е страх. В ранен стадий болестта е

лечима. Ако се наложи да се оперирате, не се самосъжалявайте и не допускайте да се затворите в собствената си черупка. Говорете за преживяното без да се страхувате, защото вие сте пълноценни жени. Не трябва да се изолирате, защото сте необходими на хората около вас, дори на държавата. На този етап обществото и държавата са ви длъжници. Търсете правата си.”

Продуктите на Амоена и дават увереност в начина, по който изглежда. Ето какво споделя тя: “Не съм срещала друга организация или фирма, която така да се грижи за своите пациенти като Амоена. С мило отношение и подкрепа, тя им предлага продукти от най-високо качество, които да ги върнат към спокоен и пълноценен начин на живот.”

Скъпи читателки, ако някоя от вас желае да се срещне и да поговори с Мариана, може да го направи чрез клуб Амоена. За членство в клуба, моля, попълнете талона за членство в клуба или изпратете вашите координати на адреса на списанието